

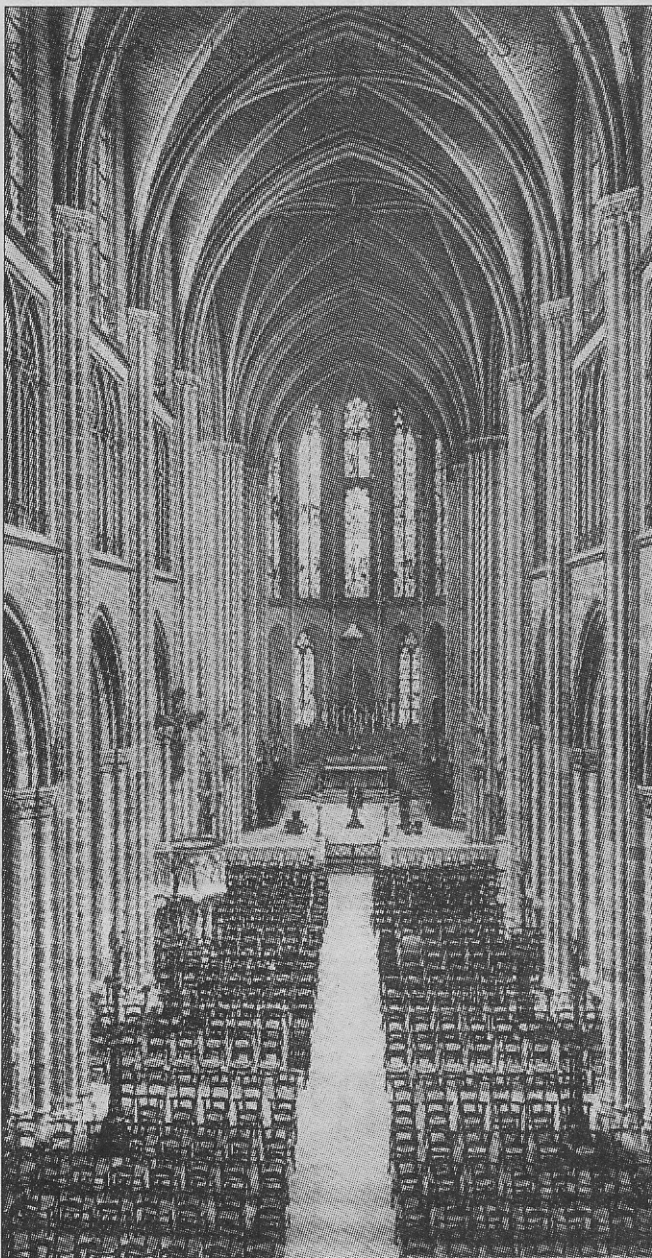
't Gebeurde in de Grote Kerk

Sinds de Sint Petrus- en Pauluskerk op 4 september 1905 werd opengesteld, is er historisch al veel gebeurd.

De Grote Kerk, zoals St-Petrus- en Paulus in de Oostendse volksmond wordt genoemd, werd een paar jaar later tijdens de mis getroffen door een obus afgeschoten op zee door een Engelse oorlogsbodem. De Britten misten op een paar honderd meter de havenaccommodatie en maakten met hun misser ongewild een aantal doden en zwaar gewonden. De schade aan de nieuwe kerk was aanzienlijk en de propagandadienst van de Duitse bezetter gebruikte de wrede foto's natuurlijk als oorlogsargument.

Paster Pype

Toen de geliefde aalmoezenier ter zee 'paster' Henri Pype in de twintiger jaren overleed, werd hij in Petrus- en Paulus als een weldoener begraven. De grote volkstoeloop was niet naar de zin van som-

De hoofdkerk met alle bidstoelen...

mige leden van de bourgeoisie hier zoals hij genoemd werd en de kerkfabriek omdat het de Vader van de Vissera be-

trof en niet om een mede-pastoor van de dekanale kerk.

Tijdens de tweede wereldoorlog kreeg de kerk het hard te verduren. Ontploffingen in de nabijheid deden het schitterend brandglas sneuvelen en inslagen van schrapnels beschadigden de façade.

Tornado

Het moet, als we ons niet vergissen, 1957 zijn geweest toen er een korte maar hevige zometornado over Oostende raasde. Daarbij knakte een van de steuntorens af van de kerk. Eigenlijk oogde de kerk aan de buitenkant lange tijd veel beter in vergelijking met de toestand binnenin. Het geld ontbrak om snelle renovatiewerken aan te vatten, zodat het wachten werd op het plaatsen van de kerk op de lijst van de te beschermen monumenten, dat er met overheidsgeld (aanvankelijk was dat 300 miljoen frank, maar het werd veel meer) schot in de herstellingswerken kwam.

De vraag blijft waar de helft van de bidstoelen van destijds zijn gebleven. Dat was vrijdag van vorige week bij de begrafenis van ereburgemeester Jan Piers meer dan ooit merkbaar toen de andere helft van de aanwezigen de dienst staande bijwoonden. Had de begrafenis de zaterdagmorgen plaatsgegrepen, dan had het stoelentekort nog schrijnender geweest.

Noot: En had Piers weet gehad van de politieke drukte rond de datum van zijn begrafenis, dan had hij zeker gezegd: „Oostende is een formidabele stad, gans het land spreekt over mij.”